

alene den omtalte Mangel af en Handelsvei til vort hidtidige Marked, Hamborg, vil være afhjulpen, men hvorved der ogsaa bliver Udsigt til, at vi dog engang kunne komme ud af det hele Maffepi med vor Nationalitets allerbitterste Fjende. Det er nemlig idetmindste mit Haab, at der vil blive aabnet en nær Udsigt til at træde i en directe Handelsforbindelse med England; det er mit Haab, at de virkelige eller indbildte Vanffeligheder, der hidtil have stillet sig i veien derfor, ville efterhaanden, og maaskee i kortere Tid, end man havde troet, blive overvundne, og at den directe Udsørsel af vore Hovedproducter til England, der consumerer en saa overveiende Deel deraf, vil give Anledning til en directe Handel med dette Land i det Hele, og deraf vil der, som det ganske rigtigt hedder i Motiverne, „tilflyde os uberegnelige Fordele“; Virkningen deraf vil føles over det hele Land. Blandt disse Fordele regner jeg, foruden de reent materielle, ikke mindst den, at vi ville komme i en intimere Forbindelse med et Land, hvis Folk er venligt stemt imod vort Folk, er nær beslægtet med os og efter Friheden ligesom vort Folk, og idetmindste ikke hader os, som man maa sige, at det tydske Folk hader os. Det fortjener derfor den allerstørste Paaskjønning, at den høitagtede Regjering allerede har forelagt et Lovudkast, der tilsigter at skaffe Landet disse store, baade materielle og politiske, Fordele. Men det turde maaskee være tvivlsomt, om det foreliggende Lovudkast har været heldigt med Hensyn til de nærmere Bestemmelser, som indeholdes deri, navnlig med Hensyn til Valget af det Sted, hvor Søhavnen skulde anlægges, og med Hensyn til Valget af Linien for Jernbanen. Dersom det skulde vise sig, hvilket jeg idetmindste troer at kunne nogenlunde godtgjøre, at den høitagtede Regjering med Hensyn til disse to Hovedpunkter ikke har været ganske heldig med at træffe det Bedste, saa vil det naturligtvis have sin berettigede Undskyldning i den meget store, men iøvrigt, som jeg har bemærket, meget paaskjønningseværdige Hurtighed, hvormed denne Sag er bleven fremmet. Jeg skal tillade mig saa kort, jeg formaaer at fatte mig, at udtale mig om de to nysnævnte Punkter særskilt, idet de ikke fore-

komme mig ubelukkende og ubetinget at afhænge af hinanden, og jeg skal da tillade mig at forudstikke den Bemærkning til rigtig Bedømmelse af min Opfattelse af hele Sagen, at jeg anseer det som givet, at det er Hensigten, at den her paatænkte Bane vil blive forsat saaledes, at den vil sætte alle Vestkystens Bøer, ligeop til Holstebro, i Forbindelse med hinanden. Indtil det er skeet, maa dette Foretagende ansees for ufuldenbt og ikke istand til at bringe den fulde tilsigtede Nytte. Hvad altsaa først Havnen angaaer, da er der i Motiverne til Udkastet nævnt fire Steder, som skulde kunne komme i Betragtning ved Anlægget af en saadan, men det ene af dem, Ringhøjbing, er jo igjen opgivet, saavel af andre Grunde, som med Hensyn til de store Udgifter, som det vilde medføre at sætte denne By i Forbindelse med det allerede vedtagne Jernbanesystem. Der er altsaa tre Punkter tilbage, nemlig Strandby, Hjerting og Ribe.

Af disse tre Punkter har Regjeringen givet Strandby Fortrinet. Jeg skal ingenlunde benægte, at det er meget vægtige Stemmer, der her synes at have gjort Udslaget hos den høitagtede Regjering; jeg skal ingenlunde benægte, at det er meget sagkyndige og dygtige Mænd, der have udtalt sig til Gunst for Strandby, men deels ere de endnu temmelig saa i Tallet, og deels indeholde selve deres Erklæringer saadanne Udtalelser og Oplysninger, som dog maaskee kunne berettigede til at troe, at denne Sag endnu ikke har været underkastet saa udtømmende og fuldstændige Undersøgelser, som en Sag af saa uhyre Vigtighed som denne med Rette kan gjøre Fordring paa, og saadanne Undersøgelser, som først kunne befrie de Vedkommende for Ansvar, hvis Sagen skulde mislykkes, og mange Millioner til ingen Nytte være opbrugte. Af de Erklæringer og Skrivelser, ialt fire, som ere vedspøjede Motiverne til Lovudkastet, er den ene afgiven, jeg troer i 1851, af den hollandske Ingenieur Beherind. Denne Erklæring er den fuldstændigste, men jeg skal dog ligeoverfor den bemærke, at den fremgik som et Resultat af en Undersøgelse, der var overdraget til Hr. Beherind tilligemed et Par andre Mænd ifølge et Hverv af Regjeringen, og det fremgaaer,